
Espen Asak Ruud

MINNEORD

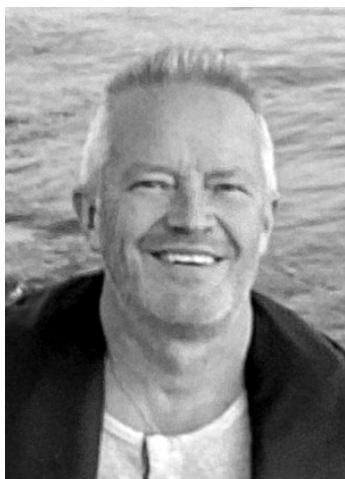
HELGE SKULSTAD

HASEEM ASHRAF

KNUT STAVEM

PER EINAR TOLÅS

OLE BOTNMARK

Vår kjære venn og kollega Espen Asak Ruud ble meldt savnet 17. august 2023. Noen dager senere fikk vi den triste beskjeden om at han var død.

Espen var født i 1964 og vokste opp på Leirsund på Romerike. Etter videregående skole i Lillestrøm studerte han medisin i Oslo og ble cand.med. i 1990. Turnustjenesten gjorde han ved Rana sykehus og i Lurøy kommune, etterfulgt av militærtjeneste ved Hærens jegerskole på Trandum.

Akershus universitetssykehus (Ahus) har hatt gleden av å ha Espen som medarbeider siden 1992. Han startet med indremedisin (spesialist i 2002) og lungemedisin for så å skifte til radiologi (spesialist i 2015). Han subspecialiserte

seg i toraksradiologi og har vært en verdifull ressurs og samarbeidspartner for mange på Ahus. Hans kliniske erfaring og praktiske ferdigheter kom her til sin rett. I godt voksen alder startet han på et ph.d.-prosjekt om CT-veiledete lungebiopsier, som nesten ble fullført.

Espen var svært omsorgsfull, engasjert og nysgjerrig og var veldig opptatt av sine medmennesker. Hans omtenkksomhet gjorde at han stadig fikk nye venner – og ingen uvenner. Han stilte opp for alle og kommuniserte gjerne flere ganger daglig med tekstmeldinger eller telefonsamtaler til sine fire barn, også de som ikke lenger bodde hjemme.

Espen var leken, entusiastisk og hadde allsidige interesser. Knyttet til disse interessene hadde han et stort nettverk, spesielt på Romerike. Han var levende opptatt av alt som hadde motor, fra modellfly til motorsykler, biler og båter. Det var utrolig hva han kunne av tekniske detaljer om motorer og kjøretøyer, og han var alltid parat til å gi råd eller bistå andre med reparasjoner. I tillegg var han svært musikkinteressert og spilte selv bassgitar.

Søken etter fart og spenning var typisk for Espen, og iblant kunne han være litt uvøren. I april 2022 falt han i skibakken og pådro seg en hodeskade som resulterte i smerter og forbigående motoriske plager. Etter opptrening på Sunnaas kom han tilbake i full jobb og var svært lettet da han etter et år fikk førerkortet tilbake. Selv om Espen var i ferd med å bli den gode gamle, var skadene etter ulykken stadig svært plagsomme.

Vi savner Espen som venn, kollega og rådgiver. Ikke minst savner vi hans gutteaktive iver og entusiasme. Våre tanker går til familien, som han var så glad i og stolt av, og som vil savne ham dypt.

Publisert: 9. oktober 2023. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0610

Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 5. juli 2026.